

Roberti Jut.

Noor Robert seisis saddamas ja otas, kas ükski piddi temma pati tullema ja sega käima minnema. Üks wooras Herra astus sisse ja ütles: päew werib ja meie ei woi ennam kaugele miñna. Aiagem siis padiga siin saddamas monnikord eddasi ja taggasi. Agga, armas noor innimenne, kas teie olete ka laewamees? Teil ei ollegi sedda nägo egga keelt.

Ro-

Robert. Tõssi kül; ei ma ollegi õige laewamees; agga ma prugin sedda ammetit pühhapäewil, et ma woiksin ennesele natukesse rahha koriada.

Herra. Woi nisuggune noor innimenne, kui teie, on jo ahne rahha peäle. Se ei olle mutte kido wäärt.

Robert. Aus Herra, kui teie teaksite, mik-pärrast ma püan rahha sada; kui teie mind tunneksite, wist teie ei kaswataks minno murret tega, et teie mind ahneks peate.

Herra. Ehk ma ollen teile siga teinud. Hakkagem padiga itkuma, ja juttustage mulle siis, mis murre teil on.

Robert. Mul on agga üks ainus assi murreks. Minno issa on raudus, ja minna ei joua tedda lahti peästa. Temma olli kaupmees siin liñnas. Kui ta sai middagi warrandust kokkow ñnud, siis temma noutas ennesele laewa ja taytis sega kau-